

SONDAJ NAȚIONAL: 1 din 4 copii români au sau au avut măcar un părinte plecat la muncă în străinătate; mama a fost plecată, în medie, 3,2 ani din cei 4,5 în care copilul s-a confruntat cu migrația mamei; 58% dintre mamele plecate se întorc în țară o dată pe an

- *Peste jumătate de milion de copii (536.000) au avut cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate, în ultimul an;*
- *61,5% dintre copiii ai căror părinți au fost vreodată plecați în străinătate au sau au avut doar tatăl plecat (aproximativ 587.000 de copii), 20,4% au sau au avut doar mama plecată (aproximativ 194.000 de copii), iar 18,1% au avut plecați ambii părinți (aproximativ 173.000 de copii);*
- *57% dintre copiii intervievați declară că fie n-au fost întrebați de părinți dacă sunt de acord cu plecarea în străinătate, fie nu au fost de acord cu plecarea;*
- *20% dintre adolescenții (15-17 ani) care au un părinte plecat la muncă în străinătate (unul din cinci) vorbește cu el o dată pe săptămână sau mai rar;*
- *Italia (21%), Spania (17%) și Austria (12%) sunt primele trei destinații de migrație pentru muncă în cazul femeilor; în cazul bărbaților, acestea sunt Germania (24%), Italia (22%) și Marea Britanie (14%).*

București, 4 mai 2023: Aproape un sfert dintre copiii români care au acum vârste între 0-17 ani împliniți au avut sau au un părinte plecat la muncă în străinătate, arată datele unui studiu național complex realizat de Organizația Salvați Copiii România. Italia (21%), Spania (17%) și Austria (12%) sunt primele trei destinații de migrație pentru muncă în cazul femeilor; în cazul bărbaților, acestea sunt Germania (24%), Italia (22%) și Marea Britanie (14%). Aproape o treime dintre copiii care au fost întrebați (31%) declară că nu au fost de acord cu plecarea părintelui (părinților) la muncă în străinătate. În medie, mama pleacă prima dată la vârsta de 6 ani și 11 luni a copilului; a fost plecată, în medie, 3,2 ani din cei 4,5 în care copilul s-a confruntat cu migrația mamei și dintre mamele plecate să muncească în străinătate, 58% se întorc în țară o dată pe an, relevă ancheta.

Experiența migrației este similară în urban și în rural: 61,5% dintre copiii ai căror părinți au fost vreodată plecați în străinătate au sau au avut doar tatăl plecat (aproximativ 587.000 de copii), 20,4% au sau au avut doar mama plecată (aproximativ 194.000 de copii), iar 18,1% au avut plecați ambii părinți (aproximativ 173.000 de copii). Prin raportare la volumul de referință utilizat în eșantionare, respectiv 3.896.943 de copii, rezultă că aproape un milion de copii, respectiv 954.000 de copii au sau au avut experiența plecării unuia dintre părinți pe parcursul copilăriei, până la data studiului.

Concluziile sondajului, precum și propuneri de măsuri care să vină în sprijinul acestei categorii vulnerabile de copii, au fost dezbătute împreună cu reprezentanți ai autorităților centrale și locale, ai școlilor și altor instituții relevante în cadrul *Conferinței privind situația copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate*, organizată de Salvați Copiii, în parteneriat cu Ministerul Afacerilor Externe.

Date relevante, care arată dimensiunea fenomenului copiilor rămași în țară, în urma migrației economice a părinților:

- 13,8% dintre copii au avut în ultimul an cel puțin unul dintre părinți plecat la muncă în străinătate. Prin extrapolare la populația de copii de referință (3.896.943), estimăm un volum de aproximativ 536.000 de copii care în ultimul an (iunie 2021-iunie 2022) au avut cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate.

- Conform estimărilor, per total 184.000 de copii sunt total lipsiți de îngrijirea directă a părinților, având fie ambii părinți, fie părintele unic susținător al familiei plecat la muncă în străinătate (iunie 2021-iunie 2022).
- Italia (21%), Spania (17%) și Austria (12%) sunt primele trei destinații de migrație pentru muncă în cazul femeilor. În cazul bărbaților, acestea sunt Germania (24%), Italia (22%) și UK (14%).
- Ierarhia motivelor care au stat la baza deciziei de a pleca la muncă în străinătate este aproximativ similară în cazul mamelor plecate și în cazul taților plecați. Se evidențiază însă, următoarele aspecte:
 - Motivația venitului individual scăzut în cazul mamelor (36%) ocupă o pondere mai mare decât în cazul taților (32%);
 - Motivația îmbunătățirii situației generale a familiei ocupă o pondere semnificativ mai mare pentru tați (33%) în comparație cu mamele (26%).
 - Motivația banilor pentru educația copiilor ocupă o pondere de două ori mai ridicată în rândul mamelor (11%) decât în rândul taților (5%).
- 87% dintre părinții plecați în străinătate în ultimul an obișnuiau/obișnuiesc să trimită bani aparținătorilor/copiilor rămași în țară.
- Frecvența discuțiilor copiilor cu părintele plecat tinde să crească odată cu creșterea în vârstă a copilului, până la atingerea pragului de 14 ani pentru copil, după care tendința este ușor descendentă. Majoritatea copiilor vorbesc cu părintele plecat zilnic. Remarcăm faptul că 20% dintre adolescenții (15-17 ani) care au un părinte plecat la muncă în străinătate (unul din cinci) vorbește cu el o dată pe săptămână sau mai rar. Principalul mijloc de comunicare cu părinții plecați sunt platformele video (77%).
- În medie, copiii cu părinții plecați la muncă în străinătate merg semnificativ mai puțin la medic (2,2 ori pe an) decât copiii care nu se află în această situație (2,5 ori pe an), deși nevoile medicale în cele două categorii nu sunt semnificativ diferite.
- Pentru puțin peste jumătate dintre copii (57%, aproximativ 305.000 de copii) aparținătorii declară că școala a fost informată cu privire la situația copilului cât timp părintele a fost plecat la muncă în străinătate. Probabilitatea de informare este ușor mai ridicată în mediul urban (58) decât în mediul rural (55%). Probabilitatea ca școala să fie anunțată scade semnificativ odată cu creșterea în vârstă a copiilor, nivelul de informare în cazul copiilor din ciclul primar fiind cel mai ridicat.
- Este de remarcat faptul că, dacă în cazul aparținătorilor, 83% dintre aceștia declară că în decizia de plecare a părintelui a fost implicat și copilul, ponderea în care copiii declară că au fost implicați este semnificativ mai mică (62%).
- Chiar dacă într-o pondere mică la nivelul populației de copii, în general, toate comportamentele de risc declarate de către aparținători caracterizează într-o măsură semnificativ mai mare copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate decât pe ceilalți copii.
 - Copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate au o probabilitate de cinci ori mai mare (560%) de a consuma frecvent alcool, în comparație cu ceilalți copii;
 - Copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate au o probabilitate dublă prin comparație cu ceilalți copii de a fuma frecvent;

- Copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate au o probabilitate de șase ori mai mare de a genera conflicte cu ceilalți copii (în corelație cu problemele de externalizare identificate anterior și sentimentele negative pe care copilul le resimte);
- Copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate au o probabilitate de peste șase ori mai mare de a consuma etnobotanice sau substanțe interzise în comparație cu ceilalți copii.
- Copiii cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate au o probabilitate de două ori mai mare decât în rândul celorlalți copii să aibă un comportament agresiv față de alți copii.
- Deși situația materială a familiilor cu un membru plecat la muncă în străinătate este percepută a fi mai bună decât în cazul celorlalte familii, încrederea în evoluțiile viitoare la nivel de familie este mai reținută atât în privința performanțelor școlare ale copiilor cât și starea de sănătate a familiei și starea generală a gospodăriei. Astfel, aparținătorii copiilor cu cel puțin un părinte plecat la muncă în străinătate:
 - Au o probabilitate cu 11% mai mică decât ceilalți respondenți de a considera că în anul următor performanțele copiilor se vor îmbunătăți;
 - Au o probabilitate cu 8% mai mică de a considera că în anul viitor starea de sănătate a familiei se va îmbunătăți;
 - Au o probabilitate cu 7% mai mică de a considera că starea gospodăriei se va îmbunătăți în anul următor.
 - Referitor la acest aspect, ipoteza noastră are în vedere o stare de anxietate generată de nesiguranța locului de muncă și de sentimentul vulnerabilității ocupaționale care se reflectă și asupra sănătății și performanței școlare a copilului.

Fișa tehnică:

Colectarea datelor la nivel național și regional a fost efectuată în perioada 25 iulie-15 septembrie 2022 în regim "față în față" la domiciliul respondenților. Colectarea s-a realizat pe următoarele nivele:

- Un eșantion reprezentativ la nivel național pentru populația de copii cu vârste între 0-17 ani împliniți construit pe baza unei selecții stadiale, stratificată pe 4 categorii de vârstă a copilului (0-4 ani, 5-9 ani, 10-14 ani, 15-17 ani), gen (masculin, feminin) și mediu de rezidență (urban, rural). Volumul eșantionului a fost de 1101 gospodării, având o marjă de eroare de +/- 3%.
- În fiecare județ au fost alese aleatoriu o localitate urbană și o localitate rurală. În fiecare localitate s-a pornit dintr-un punct periferic (intrare în localitate) spre centru. În fiecare gospodărie care a acceptat efectuarea interviului s-a eșantionat un singur copil, conform schemei de proporționalitate.
- Interviul s-a realizat în gospodărie cu adultul care putea oferi date despre copilul eșantionat. În fiecare gospodărie s-a eșantionat un singur copil, indiferent de câți frați/surori erau în gospodărie. Pentru fiecare copil s-a intervievat un singur aparținător, cel mai apropiat de copil, indiferent de numărul adulților din gospodărie.
- În cazul în care copilul avea vârsta de 10 ani împliniți, cu acordul părintelui și cu acordul copilului, operatorul a aplicat un chestionar și copilului. Aplicarea chestionarului pentru copil s-a realizat, pe cât s-a putut, fără intervenția sau controlul aparținătorului, prin chestionare auto-aplicate sau discuții semi-private operator-copil, supravegheate doar de aparținător.

Servicii destinate protecției copiilor cu părinții plecați în străinătate

Amplarea fenomenului copiilor cu părinții plecați la muncă în străinătate a făcut necesară dezvoltarea unei rețele de servicii specializate destinate acestor copii. Organizația Salvați Copiii a creat astfel de servicii, adresate atât copiilor, cât și părinților lor și persoanelor în grija cărora au rămas copiii, începând cu anul 2010.

Peste 12.500 de copii și 8.200 de adulți, persoane în grija cărora au rămas sau părinți, au beneficiat până acum de servicii de intervenție directă. **Peste 127.000 de persoane**, părinți, copii și specialiști, au fost informate cu privire la impactul negativ pe care plecarea părinților îl are asupra copiilor rămași acasă, respectiv la obligațiile ce le revin părinților la părăsirea țării.

Persoană de contact:

Anca Stamin, Director Programe Organizația Salvați Copiii

tel. – 0745.039.084

Email - anca.stamin@salvaticopiii.ro.

Despre Organizația Salvați Copiii:

De 33 de ani, Salvați Copiii România construiește programe sociale, politici publice și practici solide în beneficiul copilului din România. Expertiza și complexitatea proiectelor la nivel național fac din organizație o instituție socială esențială, al cărei rol este medierea între societate și autoritatea publică, în beneficiul copilului. În cele peste trei decenii 3 de activitate, Salvați Copiii a intervenit activ în societate, identificând soluții concrete pentru protejarea și sprijinirea copiilor vulnerabili, și a militat, în același timp, pentru o colaborare viabilă cu autoritățile decidente, pentru asigurarea interesului superior al copilului. Salvați Copiii și-a asumat rolul de supraveghere vigilentă a autorităților publice, în așa fel încât acestea să implementeze politici publice de durată care să corecteze cauzele care duc la vulnerabilizarea copiilor. Totodată, organizația a reușit să creeze rețele active de solidaritate, prin încurajarea responsabilității sociale a companiilor și a societății, în sens larg. În calitate de membru al Save the Children, cea mai mare organizație independentă din lume care promovează drepturile copilului și care cuprinde 30 de membri și desfășoară programe în peste 120 de țări, VIZIUNEA noastră este o lume care respectă, pentru fiecare copil, dreptul său la supraviețuire, educație, protecție și participare, asumându-ne MISIUNEA de a obține progrese importante privind modul în care copiii sunt tratați și producerea schimbărilor imediate și de durată în viața acestora. Peste 3.369.000 de copii au fost implicați în programele și campaniile Organizației Salvați Copiii.